

5.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

w przedmiocie sprostowania błędów w ustawie z dnia 23 kwietnia 1923 r. o przekazaniu Uniwersytetowi Jana Kazimierza we Lwowie budynków posejmowych.

W ogłoszonej w numerze 61 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z roku 1923 pod pozycją 444 ustawie z dnia 23 kwietnia 1923 r. o przekazaniu Uniwersytetowi Jana Kazimierza we Lwowie budynków posejmowych należy w artykule 4 wiersz pierwszy wyrazy „ul. Smolki” zastąpić przez wyrazy „pl. Smolki”.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

6.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach stemplowych i pokrewnych daninach publicznych, obowiązujących na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) oraz 4 i 6 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109), tyczącej się przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) zarządza się co następuje:

Postanowienie wstępne.

§ 1.

Ustawy, niżej wymienione, a mianowicie:

1) pruska ustawa o podatku stemplowym w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem pruskiego Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1909 r. (Zb. Praw str. 535),

2) niemiecka ustawa o podatku stemplowym, w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 799),

3) niemiecka ustawa o opłatach stemplowych od weksli, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem kanclerza z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 825) oraz ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 830),

4) niemiecka ustawa z dn. 12 września 1919 r. o podatku od nabycia nieruchomości (Dz. Pr. Rzeszy

niem. str. 1617) — ulegają zmianom, wymienionym w §§ 2 do 29, niniejszego rozporządzenia.

Zmiany, wymienione w §§ 2, 4, 5, 12 do 14, 17, 21 do 24 w punktach 1, 2 i 3 § 25 oraz w §§ 26 do 29, dokonane na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109), polegają na podwyższeniu stawek dotychczasowych do wysokości, ustalonej w przepisach, które są przytoczone w nawiasach przed tekstem powołanych paragrafów.

Zmiany zaś, wymienione w §§ 3, 6 do 11, 15, 16, 18 do 20 oraz w punkcie 4 i w dwóch ostatnich ustępach § 25, opierają się na art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), przyczem przerachowanie kwot pieniężnych, wyrażonych w markach niemieckich, nastąpiło według stosunku: 100 marek złotych równa się 123,45 frankom złotym czyli 84,112.657 markom polskim (według wartości franka złotego z czasu od 1 do 7 grudnia 1923 r., wynoszącej 681.350 marek polskich).

I. Zmiana taryfy stemplowej pruskiej.

§ 2.

(§ 2, punkt a, rozporządzenia z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62, poz. 557).

Stawki w wysokości $\frac{1}{200}$ wymienione w pozycji 2 taryfy stemplowej pruskiej („przelew praw”) (w ustępach 1 i 4) podwyższa się na $\frac{1}{100}$.

§ 3.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 4 taryfy stemplowej pruskiej („przysposobienie”) w wysokości 50 marek, zmienia się na 42.000.000 marek polskich.

§ 4.

(§ 2 punkt b rozporządzenia z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62, poz. 557).

Stawki w wysokości $\frac{1}{800}$, wymienione w pozycji 9 („przetargi”) oraz w pozycji 32 ustęp 1 lit. c („umowy kupna i zamiany”), podwyższa się na $\frac{1}{100}$.

§ 5.

(pozycja 17 i 18 taryfy, załączonej do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134, poz. 1113).

Stawkę, ustaloną w pozycji 11 taryfy stemplowej pruskiej („wyciągi”) w wysokości 3 marek, podwyższa się:

- a) na 670.000 marek od każdej stronicy całej lub zaczętej, jeśli wyciąg sporządził urząd,
- b) na 280.000 marek od każdej stronicy całej lub zaczętej, o ile chodzi o wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzonej przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwowzorem.

§ 6.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

W pozycji 18 („kontrakty małżeńskie”) zmienia się: a) kwotę 6000 marek na 5 miliardów marek polskich, b) kwotę 5 marek na 4.200.000 mk. pol., c) kwotę 1 mk. 50 fen. na 1.260.000 mk. pol.

§ 7.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 22 („zezwoleń”) zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki, w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

1.000 mk. na	840.000.000 mk.
5.000 „ „	4 miljardy 200 milionów mk. p.
10.000 „ „	8 miliardów 400 „ „ „
20.000 „ „	16 „ 800 „ „ „
50.000 „ „	42 „ „ „
75.000 „ „	63 „ „ „
100.000 „ „	84 „ „ „

stawkę w wysokości:

1 marki na	840.000 mk. p.
1 mk. 50 fen. na	1.260.000 „ „
2 „ 50 „ „	2.100.000 „ „
5 „ — „ „	4.200.000 „ „
10 „ — „ „	8.400.000 „ „
15 „ — „ „	12.600.000 „ „
20 „ — „ „	16.800.000 „ „
40 „ — „ „	33.600.000 „ „
50 „ — „ „	42.000.000 „ „
75 „ — „ „	63.000.000 „ „
100 „ — „ „	84.000.000 „ „
150 „ — „ „	126.000.000 „ „
200 „ — „ „	168.000.000 „ „
350 „ — „ „	294.000.000 „ „
500 „ — „ „	420.000.000 „ „

§ 8.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 31 („karty łowieckie”) zmienia się stawki, w sposób następujący:

1 mk. 50 fen. na	1.260.000 mk. p.
7 „ 50 „ „	6.300.000 „ „
10 „ — „ „	8.400.000 „ „
50 „ — „ „	42.000.000 „ „

§ 9.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 33 („konsolidacja własności górniczej”) zmienia się:

- kwotę 10.000, wyrażającą podstawę wymiaru, na 8 miliardów 400 milionów mk. p.
- stawkę w wysokości 300 mk. na 252.000.000 m. p.
- „ „ 30 „ „ 25.200.000 „ „

§ 10.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 39 („widowiska”) zmienia się stawki w sposób następujący:

10 mk. na	8.400.000 mk. p.
5 „ „	4.200.000 „ „
3 „ „	2.520.000 „ „
2 „ „	1.680.000 „ „
1 „ „	840.000 „ „
50 fen. na	420.000 „ „

§ 11.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 40 („zaprzysiężeni maklerzy”) w wysokości 25 mk., zmienia się na 21.000.000 m. p.

§ 12.

(pozycja 12 taryfy, załączonej do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

W pozycji 42 („zmiany nazwisk”) podwyższa się stawki, przewidziane w ustępach 1 i 3, na 143.500.000 mk.

Uchyła się wyjątek, przewidziany w ustępie 5.

W przypadkach, przewidzianych w ustępie 2, powołanej pozycji 42, może władza, zezwalająca na zmianę nazwiska, zupełnie zwolnić od opłaty.

§ 13.

(pozycja 11 taryfy, załączonej do rozp. z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Stawkę, ustaloną w pozycji 43 („akty nadania obywatelstwa”) w wysokości 150 mk., podwyższa się na 33.500.000 mk.

W przypadkach, przewidzianych w ustępie 2, może władza, nadająca obywatelstwo, zupełnie zwolnić od opłaty.

§ 14.

(§ 2 punkt c oraz § 5 rozp. z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62 poz. 557).

Stawkę w wysokości $\frac{3}{10}\%$ wymienioną w dziale III pozycji 48 („kontrakty dzierżawy i najmu”) podwyższa się na $\frac{1}{2}\%$.

Uchyła się wyjątki, przewidziane w powołanej pozycji, w ustępach 2, 3 i 6 działu I. Wobec tego ulegają skreśleniu — w ustępie 1 działu I — wyrazy: „o ile nie mają zastosowania postanowienia ustępu 6 liczba 3 w dziale I niniejszej pozycji taryfowej”.

§ 15.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 51 („godzina policyjna”) w wysokości 25 mk., zmienia się na 21.000.000 mk. p.

§ 16.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 57 („orzeczenia sądów polubownych”) w wysokości 100 mk., zmienia się na 84.000.000 mk. p.

§ 17.

(ustawa z dnia 26 października 1921 r. Dz. U. R. P. № 89 poz. 658).

W pozycji 58 („obligi”) podwyższa się stawki w wysokości $\frac{1}{12}\%$ i $\frac{1}{50}\%$, wymienione w ustępach 1 oraz 3 a) działu I tudzież w działach II i III, na 1% .

Uchyła się wyjątki, przewidziane w ustępie 2 („zniżki”) działu I z wyjątkiem wymienionych w punkcie a). Wobec tego ustęp 3 działu II otrzymuje brzmienie następujące: „Co do przedłużenia terminu spłaty obowiązują postanowienia zawarte w dziale I w ustępie 3 („uwolnienie”), pod literami a, e”.

§ 18.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 59 („zabezpieczenia praw”) zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki, w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

600 mk. na	500.000.000 mk. p.
1.200 „ „	1 miliard mk. p.
10.000 „ „	8 miliardów 400 milionów mk. p.

stawkę w wysokości:

50 fen. na	420.000 mk. p.
1 mk. „	840.000 „ „
1 mk. 50 fen. na	1.260.000 mk. p.
5 mk. „	4.200.000 „ „

§ 19.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 66 („rozporządzenia ostatniej woli”) zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

1.000 mk. na	840.000.000 mk. p.
10.000 „ „	8 miliardów 400 milionów mk. p.
20.000 „ „	16 „ 800 „ „ „
50.000 „ „	42 „ mk. p. „ „ „
200.000 „ „	168 „ „ „
300.000 „ „	252 „ „ „
500.000 „ „	420 „ „ „

stawkę w wysokości:

3 mk. na	2.520.000 mk. p.
5 „ „	4.200.000 „ „
10 „ „	8.400.000 „ „
15 „ „	12.600.000 „ „
20 „ „	16.800.000 „ „
30 „ „	25.200.000 „ „
40 „ „	33.600.000 „ „
50 „ „	42.000.000 „ „

§ 20.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 68 („nadanie własności górniczej”) w wysokości 500 mk., zmienia się na 420.000.000 mk. p.

§ 21.

(§ 2 punkt d oraz ustęp końcowy rozp. z dn. 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62 poz. 557; § 2 punkt e rozp. z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Stawkę w wysokości 3 mk., wymienioną w dziale 2 pozycji 71 („umowy”), podwyższa się na $1\frac{1}{2}\%$ od wartości przedmiotu umowy.

Jeśli przedmiot umowy nie da się ocenić, to opłata wynosi 140.000 mk.

§ 22.

(§ 1 rozp. z dn. 24 kwietnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 44 poz. 299; § 2 punkt b rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Ustępy 1 do 4 pozycji 73 („pełnomocnictwa, upoważnienia i zlecenia”) otrzymują brzmienie następujące:

Dokument stwierdzający pełnomocnictwo podlega zasadniczo opłacie w wysokości 1.400.000 mk. Opłacie w wysokości 470.000 marek podlegają:

- a) pełnomocnictwa, upoważniające jedynie do zastępstwa w postępowaniu sądowo-cywilnym, należącym w pierwszej instancji do zakresu sądu powiatowego — bez względu na to, czy pełnomocnictwo takie dotyczy jednej sprawy lub kilku spraw określonych lub czy upoważnia wogóle do zastępstwa w postępowaniu wyżej wymienionem;
- b) pełnomocnictwa, upoważniające do zastępstwa w jednej określonej sprawie cywilnej, należącej w pierwszej instancji do zakresu sądu okręgowego.

Jeśli dokument pełnomocnictwa zawiera razem umowę o wynagrodzenie, to podlega opłacie stemplowej, przewidzianej dla umów o najem usług.

§ 23.

(ustęp III rozp. z dn. 8 maja 1922 r. Dz. U. R. P. № 38 poz. 319; § 2 punkt 3-e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113 oraz pozycja 20 taryfy, załączonej do tegoż rozporządzenia).

Stawkę, ustaloną w pozycji 77 („świadcstwa urzędowe w sprawach prywatnych”) w wysokości 3 mk. podwyższa się:

- a) co do świadectw, wystawionych przez sądy lub przez notariuszów, na 140.000 mk.;
- b) co do świadectw urzędowych innego rodzaju na 1.400.000 mk. od arkusza pierwszego i 280.000 mk. od każdego arkusza następnego.

§ 24.

(§ 2 punkt e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Niewymienione w poprzednich paragrafach niniejszego rozporządzenia stawki, ustalone w pruskiej taryfie stemplowej w kwotach, nie przewyższających 20 marek, podwyższa się na 140.000 mk.

II. Zmiany taryfy stemplowej niemieckiej.

§ 25.

(§ 6 rozp. z dn. 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62 poz. 557, §§ 5 i 7 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawki, przewidziane w pozycji 1 A niemieckiej taryfy stemplowej, podwyższa się w sposób następujący:

- 1) stawki w wysokości $\frac{4}{10}\%$, wymienione w ustępie c) i w punkcie 2 „dodatków do ustępu c)” — na 2% ,
- 2) stawkę w wysokości $\frac{2}{3}\%$, wymienioną w ustępie e) pod liczbą 2, o ile dotyczy przypadków, w których chodzi o prawa, określone w ustępie d) pod liczbą 2 — na 1% ,
- 3) stawki w wysokości 5 od tysiąca, $\frac{1}{20}\%$ i $\frac{1}{3}\%$, wymienione w ustępie e), na 1% ,
- 4) stawki, wymienione w ustępie f):

w wysokości 500 mk. zmienia się na 420.000.000 mp, w wysokości 100 mk. zmienia się na 84.000.000 mp.

Stawkę, ustaloną w pozycji 1 B taryfy stemplowej niemieckiej („kuk-sy“) w wysokości 5 mk., zmienia się na 4.200.000 mp.

Stawki, ustalone w pozycji 3 taryfy stemplowej niemieckiej w wysokości 50 mk., zmienia się na . . . 42.000.000 mp.

§ 26.

(§ 2 punkt e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Niewymienione w § 25 stawki, ustalone w taryfie stemplowej niemieckiej w kwotach, nie przewyższających 20 marek, podwyższa się na 140.000 marek.

III. Zmiana niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli.

§ 27.

(art. 1 ustawy z dnia 26 października 1921 r. Dz. U. R. P. z 1922 r. № 38 poz. 313; art. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1109).

Opłata stemplowa, przewidziana w ustępie pierwszym § 3 ustawy niemieckiej o opłatach stemplowych od weksli (Dz. Pr. Rzeszy niem. z 1909 r. str. 825), wynosi po 3000 marek od każdego pełnego lub zaczętego miliona marek sumy weksla.

Sumę 10.000 marek, wymienioną w ustępie ostatnim § 3 powołanej ustawy z 1909 r. podwyższa się na 500.000.000 mk.

IV. Zmiana niemieckiej ustawy o podatku od nabycia nieruchomości.

§ 28.

(§§ 4 i 7 rozp. z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62 poz. 557).

Uchyła się wyjątek, przewidziany w punkcie 4 paragrafu 8 ustawy niemieckiej z dnia 12 września 1919 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 1617).

V. Zmiana postanowień karnych.

§ 29.

(art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44 poz. 296; § 2 punkt f rozp. z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych z powodu naruszenia przepisów o daninach publicznych, wymienionych w poprzednich paragrafach niniejszego rozporządzenia—jak również o podatku od ubezpieczeń (ustawa z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 400)—podwyższa się na 140.000.000 mp.

VI. Obliczanie opłat stemplowych i pokrewnych danin publicznych we frankach złotych.

§ 30.

Wymiary danin publicznych, których dotyczą poprzednie paragrafy niniejszego rozporządzenia, oraz wymiary kar, nakładanych z powodu przekroczenia przepisów o tych daninach, dokonywane począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez władze skarbowe lub przez inne władze i urzę-

dy państwowe, czy to w formie nakazu płatniczego, czy też bez takiego nakazu (wymiary doraźne), mają być uskutecznione we frankach złotych.

Przepis ten nie dotyczy wymiarów, dokonywanych przez notariuszów.

§ 31.

O ile stawka opłaty określona jest w obowiązujących przepisach w markach polskich, wymiaru (§ 30) dokonywa się w ten sposób, że przedewszystkiem oblicza się sumę należnej opłaty lub kary (wielokrotnej) w markach polskich; następnie zaś kwotę tę przelicza się na franki złote, dzieląc ją przez liczbę, wyrażającą wartość franka złotego w dniu powstania obowiązku do uiszczenia opłaty stemplowej.

Przepis zawarty w ustępie poprzednim stosuje się również w przypadkach, w których stawki opłat wyrażone są w obowiązujących przepisach w formie procentowej.

Wymiaru kary, określonej w przepisach obowiązujących (§ 30) w markach polskich, dokonywa się przedewszystkiem w markach według stawki, obowiązującej w chwili wydania decyzji o karze, a następnie przelicza się kwotę kary na franki złote z uwzględnieniem wartości franka złotego w dniu wydania decyzji o karze.

§ 32.

W przypadkach, w których przy zastosowaniu § 31 ma być uwzględniona wartość franka złotego za czas do 1 stycznia 1924 r., należy dokonać przeliczenia według następującej tablicy:

Liczba	Oznaczenie okresu dla którego ustala się wartość	Wartość franka złotego w markach pol.
1	do końca 1919 r.	8,68
2	I kwartał 1920 r.	28,8
3	II „ „ „	35,4
4	III „ „ „	41,7
5	IV „ „ „	82,9
6	I „ „ 1921 r.	157,7
7	II „ „ „	190
8	III „ „ „	560,1
9	IV „ „ „	715,3
10	I „ „ 1922 r.	713,3
11	II „ „ „	787,2
12	III „ „ „	1.358,1
13	IV „ „ „	2.886,9
14	styczeń 1923 r.	5.015,5
15	luty „ „ „	8.032,7
16	marzec „ „ „	8.291
17	kwiecień „ „ „	8.586,3
18	maj „ „ „	9.479,1
19	czerwiec „ „ „	16.042,6
20	lipiec „ „ „	24.475,5
21	sierpień „ „ „	46.209
22	wrzesień „ „ „	53.764,3
23	październik „ „ „	165.472,5
24	listopad „ „ „	360.541,6

Przeciętna wartość franka złotego za grudzień 1923 r. ogłoszona zostanie rozporządzeniem oddzielnym.

§ 33.

Osobom, obowiązującym do uiszczenia danin publicznych, których dotyczy rozporządzenie niniejsze, służy prawo wpłacenia zaliczek; kwoty, wpłacone na ten cel, będą przy wymiarze (§§ 30, 31 i 32) uwzględnione po zwaloryzowaniu wedle kursu franka złote-
go, miarodajnego w dniu uskutecznienia wpłaty za-
liczki.

§ 34.

Osoby i instytucje, które w myśl okowiązujących przepisów albo specjalnych zezwoleń wpłacają opłaty stemplowe lub pokrewne daniny publiczne gotówką bez urzędowego wymiaru w ten sposób, że sumę opłat należnych w ciągu pewnego okresu wpłacają po upływie tego okresu, mogą bez przeliczenia na franki złote uiszczać daniny należne za czas od dnia 1 do 15 każdego miesiąca—do dnia 22 tegoż miesiąca; opłaty zaś, należne za czas od 16 do końca miesiąca—do dnia 7 miesiąca nastę-
pnego.

Daniny, niewpłacone w powyższych terminach, ulegają przeliczeniu na franki złote w ten sposób, że sumę opłat, należnych w każdym miesiącu, dzieli się przez przeciętną wartość franka złote-
go w danym miesiącu, ogłaszaną na podstawie § 3 rozpo-
rządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do państwowego po-
datku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

§ 35.

W przypadkach, w których władze, wymienione w § 30 niniejszego rozporządzenia, dokonały przed dniem 10 stycznia 1924 r. wymiaru opłat stemplowych lub pokrewnych danin publicznych, a wymie-
rzona opłata nie została jeszcze przed tym dniem całkowicie zapłaconą, należy niewpłaconą kwotę opłaty przeliczyć na franki złote, dzieląc niewpła-
coną sumę marek polskich przez liczbę, wyrażającą

kurs franka złote-
go, który obowiązywać będzie w dniu 10 stycznia 1924 r.

Przepis powyższy stosuje się również do prze-
rachowania niewpłaconych do dnia 10 stycznia 1924 r. kar, nałożonych z powodu przekroczenia przepisów o daninach, wyżej określonych, jak również kar za zwłokę, narosłych do dnia 10 stycznia 1924 r., oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 36.

Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporzą-
dzenia wyniknie kwota franków złotych więcej niż o jednym miejscu dziesiętnym, a zarazem setne części franka złote-
go wynoszą 5 lub więcej, to za-
okrągla się ją wzwyż do pełnej dziesiątej części franka złote-
go; w przeciwnym razie setne i dalsze części franka złote-
go opuszcza się.

§ 37.

Uiszczenia należności, obliczonych na zasadzie rozporządzenia niniejszego we frankach złotych, usku-
tecznia się w markach polskich według wartości franka złote-
go, w dniu uiszczenia należności.

Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków zło-
tych na marki polskie, dokonanego przy wpłacie na-
leżności, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez dziesięć ty-
sięcy; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5.000, to cyfry te zastępuje się zerami.

Postanowienie końcowe.

§ 38.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 10 stycznia 1924 r. i obowiązuje na obszarze górno-
śląskiej części województwa śląskiego.

Minister Skarbu: *W. Grabski*